

[Hans Hansen (Rørby).]

som er gennemført ved Kriselovene. Men man tør ikke præsentere Regningen. Man prøver paa at lægge Beskatningen indirekte paa Forbruget, saa at man, for at sige det billedligt, kan trække Fjerene af Gaasen een for een, uden at den skriger.

Paa samme Maade med Kaffebeskatningen. Med den Forhøjelse, som nu finder Sted, giver den Statskassen en Indtægt paa lidt over 20 Mill. Kr. aarlig. Sukkerbeskatningen og Kaffebeskatningen vil altsaa udgøre tilsammen ca. 50 Mill. Kr.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen — der, hvad jeg ikke et Øjeblik er i Tvivl om, har tjent sine politiske Sporer som Grundskyldsmand, i den Linie, som gaar ud paa ikke at nedsætte de faste Ejendomsskatter, men tværtimod at føre en Politik, der nedsætter Toldskatterne —: naar man nu er naaet til at udskrive alene i Kaffe- og Sukkerskat et lige saa stort Beløb, som Grundskylden til Stat, Kommune og Amter udgør, saa forstaar det ærede Medlem, hvis det ærede Medlem i Dag er Grundskyldstilhænger — jeg er ikke i Tvivl om, at det ærede Medlem har været det —, paa udmærket Maade at skjule det i sin praktiske Politik.

Vi fra vor Side kan altsaa ikke medvirke til at gennemføre disse Lovforslag. Vi har sagt fra ved Uddelingen af alle de milde Gaver, og vi har paapeget, at det, der skulde gøres, var at skride ind overfor den falske Papirkapital, som ikke kan forrentes. Naar Socialdemokratiet har krævet, at der til Nedbringning af Statsgælden eller paa anden Maade skulde skrives ind overfor Formuerne alene, eller at man skulde forhøje den direkte Beskatning, var der vel ikke andet at gøre, naar man vilde drive den Politik, der flytter fra den ene til den anden. Men det at udskrive indirekte Skatter og plyndre Forbrugerne, uden at de mærker det, det er ikke redelig Politik, men det er en Politik, om hvilken et betydeligt Medlem af dette Ting, afdøde K. M. Klausen, en Gang sagde: Det er Luskepolitik udenom Befolkningen. Og det er det, der kendetegner disse Lovforslag, og derfor vil vi ikke medvirke til at gennemføre dem.

Vi maa, som vi saa mange Gange har sagt, være paa Vagt overfor det Skattesystem, der fører til Befolkningens Forarmelse og til, at Befolkningen kommer i Gæld. De to Ting, Skatter og Gæld, er det, der i Dag har skabt Krisen, og

den bliver ikke forbedret, men forværret ved denne Lovgivning. Derfor har vi saa langt fra løst Krisen ved disse Foranstaltninger, de kan kun bidrage til Udsættelse af Krisens Løsning eller til Krisens Bevarelse her i Danmark.

Aksel Larsen: Af de foreliggende otte Lovforslag kan vort Parti stemme for de 4 og maa stemme mod de 4. De 4, vi er Tilhængere af, er Lovforslagene om Forhøjelse af Arveafgiften, om Forhøjelse af Stempelafgiften af Spillekort, om Forhøjelse af Totalisatorafgiften og om Forhøjelse af Stempelafgiften ved Overdragelse af Aktier. De 4, vi er absolut Modstandere af, er Lovforslagene om Forhøjelse af den indirekte Beskatning af Sukker og af Kaffe, om Forhøjelse af Indkomstskatten og om Bemyndigelse til Optagelse af Statslaan.

Jeg tror ikke, det er nødvendigt syndeligt udførligt at motivere, hvorfor vor Stilling netop er saadan til disse Lovforslag. De fremsættes ganske vist som en Helhed, som et Komplex, men alligevel falder de ganske afgjort i to Kategorier. Den ene Kategori, den vigtigste, den mest tungtvejende, er den, der lægger de største Byrder paa, rammer den arbejdende Befolkning, og det er ganske givet, at vi ud fra vort Partis hele principielle Stilling, ud fra Arbejderklassens Interesser maa være Modstandere af Forhøjelse af Prisen paa Befolkningens Livsforbrødenheder.

Vi har i Fjor faaet en klækkelig Beskatning af Kaffe og Kaffesurrogater. Den skal nu yderligere forhøjes. Ved de forskellige Sukkerordninger er Sukkerprisen blevet tvunget i Vejret af denne Regering, og nu nøjes man ikke dermed, men lægger en Tillægsafgift paa Sukkeret. Indkomstskatten skal forhøjes simpelt hen ved, at man lægger en vis Procent — i Lovforslaget 10 — paa den allerede eksisterende Beskatning, det vil sige ikke gør denne Beskatning mere progressiv, men ganske rigtig rammer alle dem, der har de faste Indtægter o. s. v., og det er jo i allerhøjeste Grad Statstjenestemænd og en Mængde Arbejdere, der har fast Arbejde, o. s. v. o. s. v. Naturligvis kan vi ikke godkende dette.

Endelig vil vi ikke være med til at give denne Regering Bemyndigelse til Optagelse af Statslaan, som samtidig med, at det skal skaffe den fornødne Kapital til det kapitalistiske Aktieselskab Danmarks Drift, jo ogsaa skal tjene til praktisk at muliggøre Inflationen, saa der kan blive